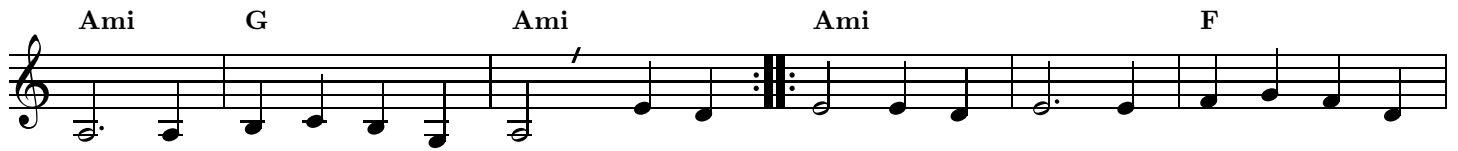

Krásní koně

Zve - če - ra ně - kde tam za na - ší za - hra - dou v dál - ce jsem za - slech -
je na - pít ten, na ko - ho my - slí - vám, zna - ve - ná když s no -

la, jak k vo - dě ko - ně jdou. Vo - dí
cí na lůž - ko u - lé - hám. Ref: Po - dí - vej, mi - lý můj, jak krás - né ko - ně
bych ja - ko dřív se s ni - mi k ho - rám

máš, po - věz mi, srd - ce mé, kdy - pak jim uz - du dáš? Chtě - la
hnát, po - dí - vej, mi - lý můj, jak krás - né ko - ně

Zvečera někde tam za naší zahradou
v dálce jsem zaslechla, jak k vodě koně jdou.
Vodí je napít ten, na koho myslívám,
znavená když s nocí na lůžko uléhám.

Ref: Podívej, milý můj, jak krásné koně máš,
pověz mi, srdce mé, kdypak jim uzdu dáš?
Chtěla bych jako dřív se s nimi k horám hnát,
podívej, milý můj, jak krásné koně máš!

Nebo snad nikdy jim nedáš sedla ochutnat,
do smrti budeš sám je večer k řece hnát?
Nečekej navěky, až řeka uplyne,
jako květ na stráni má láska pomine.

Ref: Podívej, milý můj, jak krásné koně máš,
pověz mi, srdce mé, kdypak je osedláš?
Chtěla bych jako dřív se s nimi k horám hnát,
podívej, milý můj, jak krásné koně máš!

Zvečera někde tam za naší zahradou
v dálce jsem zaslechla, jak k vodě koně jdou.